

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین آموزش محیط زیستی و رفتار محیط زیستی مطالعه موردی: شهروندان شهر شیراز

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی محیط زیست و منابع طبیعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سیدمحمد شبیری - دانشیار گروه آموزش محیط زیست، دانشگاه پیام نور تهران

زهرا همتی - دانشجوی دکتری آموزش محیط زیست، دانشگاه پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

درحالیکه وضعیت محیط زیستی کشور ایران به سرعت به مرحله بحران رسیده، رفتارهای حامی محیط زیست همانند جوامع غربی، متناسب با عمق فاجعه شکل نگرفته است. امروزه بسیاری از دانشمندان، سازمان ها و مردم نگران در سراسر جهان فراخوان هایبیرای تغییر فوری فرهنگ و رفتار انسانی سازگار با محیط زیست باتاکید بر آموزش ارائه کرده اند. آنها بر این باورند که مهمترین هدف آموزش محیط زیستی، اصلاح رفتار و فعالیت های مرتبط با محیط زیست می باشد. پژوهش حاضر بر آن است تا رفتار و آموزش محیط زیستی و رابطه بین آنها را بررسی کند. در این پژوهش 402 نفر از شهروندان شیراز به صورت پیمایشی و با نمونه گیری خوشه ای مورد مطالعه قرار گرفته اند. یافته ها نشان می دهد که رفتارهای حامی محیط زیست در حد نسبتا متوسط و آموزش محیط زیستی در حد متوسط به پایین است. نتایج حاکی از آن است که رابطه بین آموزش محیط زیستی و رفتار محیط زیستی معنادار نمی باشد. عدم ارتباط ایندو متغیر می تواند دلایل مختلفی چون نامطلوب بودن وضعیت موجود شیوه های آموزش محیط زیستی، استاندارد نبودن شاخص ونحوه سنجش آن و ... داشته باشد.

کلمات کلیدی:

رفتار محیط زیستی، آموزش محیط زیستی، آگاهی، محیط زیست، انسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/551198>

